

1 OCT. 1921

No. 19.

26e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Ziet, Hij offert zichzelf als eene offerande voor zonde, om aan het doeleinde der wet te beantwoorden, tot al degenen, die een gebroken en eenen verslagen geest hebben; en aan geen anderen kan het doeleinde der wet beantwoord worden. 2 Nephi 2 : 7.

REDEVOERING

gehouden door President CHARLES W. PENROSE, op de jaarlijksche Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, April 1921.

(Slot.)

Wij zouden dit begrijpen. Broeder Ivins heeft duidelijk gemaakt, dat de openbaringen voor het gouvernement van de kerk — waarvan de president Zondagmorgen sprak — waren voor deze kerk, niet voor andere kerken of genootschappen; en dat datgene wat gezegd is geworden, waar we in geloofd hebben, wat we beoefend hebben, niet is beperkt tot één man; dat de geest van openbaring is voor allen, voor ieder lid; maar wat betreft het gouvernement en de leiding der kerk als een georganiseerd lichaam, die autoriteit is in het bezit van één, die aan het hoofd staat. En het schijnt mij toe dat een klein beetje gezond verstand de waarde ervan kan aantoonen. De Heer zeide, wij zouden geen openbaringen kunnen ontvangen voor onze kerk dan, door den man dien Hij gekozen heeft om aan het hoofd te staan, en wanneer hij overtrad, zou hij geen andere macht hebben dan om een ander aan te wijzen of te benoemen in zijn plaats als hoofd van de kerk.

Nu zullen we wel begrijpen, als we ons verstand gebruiken, dat, wanneer ieder vooraanstaand man in de kerk een openbaring zou kunnen ontvangen, wij, zooals Br. Ivins zeide, direct in verwarring zouden geraken. Er is niemand in de kerk die het recht heeft iets nieuws en verschillend van datgene wat alreeds geopenbaard is geworden, als heilige openbaring bekend te maken; behalve de man die aangesteld is om zulks te doen, zoodat wij allen mochten komen tot een eenheid van geloof, en wanneer dit door de kerk is ontvangen en aangenomen als een deel van ons geloof, dan behoort het tot de kerk, juist zoo goed als datgene wat voorafgegaan is.

Valsche Berichten.

Eenigen tijd geleden werden wij bedroefd door valsche berichten, die vanuit deze stad door middel van de telegraaf de wereld ingezonden waren, voorgevende de gevoelens weer te geven van den leider der kerk. Kort geleden is er in dat opzicht eenige verbetering gekomen. Ik ben blij te weten dat de telegraafdraden nu niet zijn wat ze toen waren, n.l. in handen van mannen beziel met den geest van leugen. Toen ik uitgever was van de „Deseret News” was mijn tijd grotendeels bezet door het opmaken van protest-verslagen tegen zulke dingen die van Salt Lake City per draad verzonden werden door de „Associated Press”. Eenigen tijd later maakte ik kennis met den president Mr. Stone, een goeden man, bekwaam en oprecht, en had het genoegen persoonlijk met hem over dit onderwerp te spreken; en sedert hij bekend werd met de wijze waarop dépêches vanuit deze stad gezonden werden, lette hij er op, zoo ver het hem mogelijk was, dat deze valsche rapporten niet rondgestuurd werden. Ik ben blij te kunnen zeggen dat de geest in dat opzicht veranderd is; maar, nog worden er dikwijls dingen gepubliceerd, en wordt er over dingen gesproken die niet gepubliceerd zijn; die geground zijn op verkeerde inlichtingen.

Hierover heb ik belangrijke dingen gehoord, betrekking hebbende op de opmerkingen gemaakt door Pres. Grant verleden Zondagmorgen. Men stelde het voor alsof hij gezegd had dat er niemand buiten hem was, die recht had een openbaring van God te ontvangen. Dát zeide hij niet! Zij die hier waren weten zeer goed dat hij een dergelijke opmerking niet gemaakt heeft, datgene wat hij trachtte duidelijk te maken, wat duidelijk was voor mij, en ik geloof ook wel voor de geheele vergadering, was de leerstelling betreffende de openbaringen van God aan deze kerk als een georganiseerd lichaam; dat alleen hij die aan het hoofd stond een geautoriseerd openbaarder kon zijn, het eind van tegenstrijdigheid en wanneer er zich eenige tegenstrijdigheid zou kunnen opdoen, zou hij door openbaring van God in staat zijn, vergissingen te herstellen zoowel als de waarheid uit te roepen.

Mannen, bewerende van God geroepen te zijn om openbaring te ontvangen.

Ik noem dit feit niet omdat het van zooveel belang is, maar het staat in verband met de dingen die gebeurd zijn in eenige wijken van de kerk. Er zijn mannen gekomen die beweren van God geroepen te zijn om openbaring te ontvangen voor de kerk. Een van die soort mannen kwam eenige jaren geleden bij den President van de kerk en vroeg om de sleutelen, want hij was „de machtige en sterke man, gezonden om alle dingen in Zion te regelen.” Nu, hij maakte niet veel indruk, maar hij kwam 2 of 3 keer, en werd ten laatste gelast om heen te gaan en hij strompelde weg op één been — want hij had slechts één goed been, het andere was van hout — en hij verdween als de „machtige en sterke”, en we hoorden er nooit meer iets van. Dit is misschien geen mooi voorbeeld van de mannen die zich deze

positie aanmatigden. Er zijn eenige leden geweest die beweerden een openbaring van God te hebben ontvangen om een „United Order” te stichten, zonder het eerst dezen naam te geven, maar zulks deden zij later, en zoo deden zij al hunne bezittingen bijeen en liet ze in handen van één hunner, en deze ontving, wat hij noemde „openbaringen van God” en het volk vereenigde zich met hem en werd aangespoord te bidden, opdat het mocht uitvinden of het de waarheid was, en zij zijn weggeleid door een valschen geest. Eenige van hen kregen berouw, en anderen die geen berouw gevoelden maar voortgingen met hunne duistere werken, zijn van de kerk afgesneden. Daarom wordt hier slechts een waarschuwend stem gehoord van den man die aan het hoofd der kerk staat, dat het volk niet op valsche wegen geleid zal worden door dergelijke ideeën, die hun toestand schaden voor tijd en eeuwigheid.

De Heiligen der Laatste Dagen gelooven in oude en nieuwe openbaring.

Zooals Br. Ivins gezegd heeft, is het altijd een leerstelling geweest, dat wij gelooven in openbaring, en de moeite met onze zoogenaamde vrienden die het verkeerd verstaan, komt omdat ze in 't geheel niet in nieuwe openbaring gelooven en onze strijd met hen is van den beginne af geweest. Zij zijn de strijd begonnen. Joseph Smith ontving een openbaring van God; en de leiders van de Christelijke kerken en van de verschillende tegenstrijdige secten, hebben verklaard dat de leerstelling van openbaring in dezen tijd valsch is; dat God nu niets openbaart aan de kinderen des menschen; dat alle openbaringen die we nu hebben en die van eenig belang zijn, gevonden worden in den Bijbel, en zij halen het laatste hoofdstuk aan uit „Openbaringen”, de weinige woorden dat „indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal over hem toedoen de plagen die in dit boek geschreven zijn; zij laten vreemd genoeg het andere gedeelte weg: „Indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad en uit helgeen in dit boek geschreven is.” En zij staan niet stil bij het gezegde dat in hetzelfde boek geschreven is: „Alle leugenaars en zij die de leugen maken en liefhebben hun deel zullen hebben in den poel die brandt van vuur en zwavel.

Het recht, openbaring te ontvangen, is voor allen.

Pres. Grant beriep er zich niet op dat hij de eenige man was die openbaring kon ontvangen van God. Hij heeft geleerd van den beginne, zooals alle leiders der kerk, dat het ontvangen van openbaring is voor allen die er naar zoeken. „Genaak tot mij en ik zal tot u genaken, zegt de Heer.”

Dit was de leerstelling van de oude zieners en profeten. Dit is de leerstelling van de profeten der laatste dagen en van de kerk der Heiligen. Ieder heeft het recht openbaring van God te ontvangen. Christus leerde: „Indien gij die boos zijt, weet uwe kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal uw Hemelsche Vader geven den Heiligen Geest, die Hem daarom vraagt.” Die Heilige Geest is

de geest van openbaring, die bekend maakt; die verklaart; hetzij het iets ouds is, hetzij iets nieuws. Het is de geest van waarheid, en hij heeft den geest des levens en den geest des lichts gegeven aan ieder die in deze wereld geboren is. Ieder gevoelig en verstandig persoon heeft recht op de leiding van dien geest wanneer hij zoekt op de rechte manier en gehoorzaam is aan zijn influisteringen en leeringen.

Nu, niet ieder heeft het recht, dingen, die hij door openbaring ontvangen heeft, aan anderen te leeren. Ik heb openbaringen gehad vanaf den tijd dat ik, als een jongen, de wereld inging om het Evangelie te prediken zonder buidel of male voor mijn persoonlijk welzijn. Ik kreeg ze van den Heer; zij waren mijne leidende sterren. Ik ben dankbaar te weten dat ik deze inspiratie ontving bij mijn werken en plichten, en er zijn vele dingen die ik nooit iemand verteld heb, en ik weet dat ze waar zijn, zoo goed als ik weet dat ik hier sta, maar het was mij niet gegeven het aan de wereld bekend te maken. Het was voor mij. Iedere inspiratie die ik van den Almachtige ontving, heeft mijn geloof in dit werk, in deze organisatie, in deze kerk van Jezus Christus, versterkt; want het is Zijn Kerk, en ik weet dat het van God is, en dat het zal overwinnen.

Iedere openbaring voor de kerk geschiedt door middel van het Hoofd der kerk.

Er zijn menschen geweest die door een kwaden geest beïnvloed zijn geworden, wat eenige van hen hun standplaats in de kerk kostte, en het was op het juiste oogenblik dat onze President zinspeelde op deze leerstelling in de 43ste afdeling van „Leer en Verbonden”; en wat hij zeide is waar en het is het woord van God tot de kerk; zooals het vroeger was, is het nu; en al hetgeen de Heer openbaart voor de kerk, wat betreft de leiding en het bestuur aangaande leerstelling, beginsel en discipline, gaat uit van het Hoofd en wij zullen de gelegenheid hebben er over te oordeelen, indien het een nieuwe openbaring is. In „Leer en Verbonden” vinden wij een aantal openbaringen, die door het lichaam van de kerk ontvangen zijn als het woord van God. Ik was daarbij tegenwoordig, toen wij allen in het Priesterschap gerangschikt werden in onze verschillende „quorums”. De Bijbel, het Boek van Mormon, Leer en Verbonden en de Paarl van Groote Waarde, werden aangenomen door het Priesterschap van den Heer en ook door de vergadering in onderhandeling in den tijd van Pres. Taylor. Wanneer de Heer verdere dingen wil openbaren, zal dit geschieden door het Hoofd, en de stem van de kerk zal het een leerstelling der kerk maken. Dat is het bevel des Hemels. God openbaart, God beveelt, God regeert, en de hemelsche heirscharen ontvangen Zijn leiding gewillig en blij, en Zijn woord wordt het hunne en zij zijn gelijk Jezus, zij doen Zijn wil, maar zij doen het omdat het den wil van den Vader is en zij weten dat de Vader waar is. Wanneer we dan de gave des Heiligen Geestes ontvangen door oplegging der handen en wij in deszelfs licht wandelen, weten wij voor onszelven, ons werk en onze plichten, wanneer wij daarvoor geroepen worden.

Vrouwen en het Priesterschap.

Ik wil nog een opmerking maken en dat is deze: Er schijnt weer opnieuw een denkbeeld onder sommige van onze zusters te heerschen dat zij het Priesterschap bezitten. President Clawson wees er Zondag óp in zijn opmerkingen. Hij zeide: „Neen, de zusters houden niet het Priesterschap.” Nu, is dat waar? Ja, maar dan hoort er nog een kleine aanwijzing bij. Wanneer een vrouw verzegeld is aan een man die het Priesterschap draagt, is zij één met hem. Soms is de man die ééne, soms niet, maar zij ontvangt zegeningen gelijk met hem. De eer, macht en heerlijkheid die hij zal ontvangen wanneer hij de volheid van het Priesterschap bezit en wordt een „koning en een priester tot God”, zal zij met hem deelen. Zusters hebben soms tot mij gezegd: „Maar ik draag het Priesterschap met mijn echtgenoot.” „Nu,” vroeg ik, „welk ambt bekleedt u in het Priesterschap?” Toen konden zij niet veel meer zeggen. De zusters zijn niet tot eenig ambt in het Priesterschap verordineerd en zij kunnen geen autoriteit in de kerk bezitten, het behoort haar niet toe; zij kunnen dat zoo min doen, dan dat zij zich in een man kunnen veranderen.

Nu, zusters, denk niet dat ik wensch te beweren dat ge geen Priesterlijke zegeningen, autoriteit of macht zoudt hebben. Wanneer ge verzegeld zijt aan een Godsman die het Priesterschap draagt en die, door zichzelf te overwinnen de volheid van God's heerlijkheid beërft, dan zult ge dit met hem deelen indien ge het waardig zijt; en ik veronderstel dat ge dat zult zijn.

Doet het goede en luistert naar des Heeren woord.

Laten wij datgene doen wat goed is; vermijden datgene, waar we geen recht toe hebben. Laten wij ons niet het recht aanmatigen om kerkvergaderingen te houden op eigen gelegenheid. Deze staan onder het beheer van de ward-autoriteiten en zij zullen zeggen, wanneer er vergaderingen gehouden zullen worden.

Laat ons verstandig zijn in onze generatie, en laten wij luisteren naar God's woord door het aangeduide kanaal. En wanneer wij zingen: „Wij danken u God, voor profeten” laten wij dat dan ook in vertrouwen doen. Vele Heiligen zingen dit, maar zij wenschen niet te doen of te gelooven wat hij zegt. Zoo gaat het met sommigen; niet met u; natuurlijk; wij weten beter of behooren beter te weten. Laat ons de wegen volgen die de Heer ons aangewezen heeft, en laten wij ons niet ergeren aan hetgeen de dwazen doen. De dwazen zullen niet ophouden het zichzelf lastig te maken, leugenaars zullen niet ophouden te liegen, tenzij God hen bekeert of dwingt en zij zullen voortgaan in hunne kwade wegen, totdat eenige van hen zullen uitvinden dat zij met de dwazen gestraft zijn met wat figuurlijk genoemd wordt: vuur en zwavel.

Besluitende Getuigenis.

God zegene u, mijne broeders en zusters. Ik ben dankbaar vandaag tot God voor Zijne barmhartigheid tegenover mij; ik ben dankbaar voor Zijne goedheid, mijn gansche leven. God zij geprezen voor de

openbaringen der laatste dagen, en voor de openbaringen uit vroegere dagen die ons gegeven zijn, maar we leven op 't oogenblik in de volheid van het Evangelie van de laatste bedeeing des tijds. De Heilige Geest, de Trooster, is met dit volk; Jezus Christus, de Zoon staat aan 't hoofd van de kerk, en God de Vader is boven allen, en wanneer we de volheid van het Evangelie zullen leeren, dan weten we dat de „Voorzienigheid” boven alles staat en dat wij Haar hand moeten erkennen in alle dingen, zoowel in voor- als tegen- spoed. In welke omstandigheden wij onszelven ook zullen bevinden, zullen wij den Heer prijzen en danken en Hem dienen met geheel ons hart, geest en kracht, en we zullen trachten onze naasten lief te hebben gelijk onszelven, zoover wij dat kunnen en indien wij kunnen zeggen: „o Heer, zij weten niet wat zij doen,” zullen we ook zeggen: „Vader, vergeef hen.” Ik ben bang dat er eenigen zijn die wel weten wat zij doen; d.w.z. zij spreken de waarheid niet en doen dit met een bedoeling. Ook zij zijn in de handen van den Almachtige.

De vrede Gods zij met u allen door Jezus Christus. Amen!

J H.

Waarom ik geloof, dat het Boek van Mormon het woord van God is.

W. A. MORTON.

Ik was 33 jaar lang een lid van de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Gedurende dien tijd studeerde ik veel in het Boek van Mormon; en ik zeg u in allen ernst, dat hoe meer ik in dit boek studeer, hoe grooter mijn overtuiging wordt dat het een door God geïnspireerd geschrift is.

Ik geloof onvoorwaardelijk in het Boek van Mormon; ik geloof dat het het woord van God is aan de vroegere inwoners van Amerika, zooals ik geloof dat de Bijbel het Woord van God is aan de Joden en ook aan de Heidenen. Er zijn twee beschouwingen aangaande den oorsprong van het boek van Mormon. Eén van deze is het Solomon Spaulding-verhaal, dat zeer ijverig verdedigd werd door Anti-Mormonen, om te bewerken dat het volk niet zou gelooven aan den goddelijken oorsprong van het Boek van Mormon. Deze theorie leert dat een man, Solomon Spaulding genaamd, een gepromoveerde van het Dartmouth College, Ohio, een boek schreef, waarin hij een verslag gaf van den oorsprong der Amerikaansche Indianen. Na zijn dood, werd er beweerd, viel het manuscript in de handen van Joseph Smith, die, met anderen samenspande om het uit te geven en het in de wereld te brengen als een heilige geschiedenis van het vroegere Amerikaansche volk. Deze theorie is zóó belachelijk, dat het mij verwondert dat het niet gelijk de nieuwe maan, „verdwijnt terwijl het opkomt.” Mr. Spaulding was een Presbyteriaansch leeraar; maar dit feit is zorgvuldig geheim gehouden door hen die de theorie verdedigen dat hij de schrijver was van het Boek van Mormon.

Hadden zij dit openbaar gemaakt, dan zouden ze ongetwijfeld achterdocht opgewekt hebben en hun bewijs zou zeer verzwakt zijn geworden. Om deze reden: Presbyteriaansche leeraars schrijven geen boeken die een leerstelling veroordeelen, waarin zij zelven zoo vurig gelooven en die door hun kerk wordt verdedigd. Neem b.v. de kinderdoop, die door de Presbyteriaansche kerk aangenomen is sinds haar oprichting. Aangaande dien doop zegt het boek van Mormon: „Ik weet dat het ernstig spotten is voor God wanneer gij kleine kinderen zult doopen . . . degenen die denken, dat kleine kinderen den doop noodig hebben, zijn in een gansch bittere gal en in de banden der ongerechtigheid; want zij hebben noch hoop, noch geloof, noch liefde; . . . . Wee denzulken want zij zijn in gevaar van dood, hel en een eindelooze wroeging. Ik zeg het vrijmoediglich. God heeft het mij geboden. (Moroni 8 : 9, 14, 21.) Ik kan niet gelooven dat een Presbyteriaansch leeraar zoiets geschreven heeft. Er is in het Boek van Mormon nog meer dat in strijd is met de leerstellingen van de Presbyteriaansche kerk; er is werkelijk weinig in het boek te vinden dat overeenstemt met het Presbyterianisme. Een Presbyteriaansch leeraar zou het Boek van Mormon niet willen schrijven, al zou hij het kunnen, en hij zou het niet kunnen schrijven al zou hij het nog zoo graag willen. Er zou met hetzelfde recht gezegd kunnen worden dat een Presbyteriaansch leeraar geschreven had Payne's „Age of Reason” of Ingersoll's „Mistakes of Moses”. Het manuscript van Solomon Spauldige werd in 1844 gevonden en is op het oogenblik in de bibliotheek van Oberlin College, Ohio. Het heeft in geen enkel opzicht overeenkomst met het Boek van Mormon.

De andere beschouwing — verdedigd door de Mormoonsche kerk — is, dat een hemelsche boodschapper aan Joseph Smith verscheen en den jongeling vertelde van een verzameling gouden platen die in een heuve! verborgen waren in de nabijheid van zijn huis, waarop gegraveerd was een geschiedenis van de vroegere bewoners van Amerika; dat Joseph Smith 4 jaar verlof kreeg de platen weg te nemen; dat hij die platen door de gave en de macht van God in het Engelsch vertaalde en aan de wereld het Boek van Mormon gaf.

Nu, opdat de wereld deze nieuwe getuige voor God en Zijn Christus zou bezitten, heeft de kerk 10 duizenden dollars uitgegeven door het laten drukken en uitgeven van het Boek van Mormon, en duizenden zendelingen hebben het aan vele natiën gebracht.

Ik heb Joseph Smith's verslag van den oorsprong van het Boek van Mormon dikwijls gelezen en ik ben ten volle overtuigd dat het waar is. Het is mij veel gemakkelijker het verhaal van Joseph Smith te gelooven dan de Spaulding-theorie.

Een van de goede redenen die ik heb om te gelooven dat het Boek van Mormon het Woord van God is, is omdat ik geloof in de Profeten, Christus en de Apostelen. Er zijn in den Bijbel zeer vele profetiën, betrekking hebbende op het Boek van Mormon. Ik wil er eenige aanhalen. Kort voor zijn dood zeide Jacob, de patriarch, zijn zoon Joseph zegenende:

„Jozef is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan eene fontein; elk der takken loopt over den muur.

De schutters hebben hem wel bitterheid aangedaan, en hem beschoten en gehaat:

Maar zijn boog is in stevigheid gebleven, en de armen zijner handen zijn gesterkt geworden door de handen van den machtige Jacobs; vandaar is hij een herder, een steen Israëls:

Van uws vaders God die u zal helpen en van den Almachtige die u zal zegenen met zegeningen des hemels van boven, met zegeningen des afgronds die daaronder ligt, met zegeningen der borsten en der baarmoeder:

De zegeningen uws vaders gaan te boven de zegeningen mijner voorvaderen, tot aan het einde van de eeuwige heuvelen; die zullen zijn op het hoofd Jozefs en op den hoofdschedel des afgezonderden zijner broederen.” (Genesis 49 : 22-26).

Deze profetie begon in vervulling te komen in het jaar 600 v. Chr. toen, in overeenstemming met het Boek van Mormon, een kolonie Israëlielen, afstammelingen van Joseph, den zoon van Jakob, door God geleid werd van Jeruzalem naar het land dat nu Amerika genaamd wordt, waar zij tot een groot volk werden. Profeten stonden onder hen op, die hen de geboden van God leerden, en datgene wat de komst van Christus betrof. Na zijn opstanding bezocht Christus hen, evenals Hij deed temidden van het volk op het oostelijk vasteland. 400 jaren nadien leefden zij in vrede en geluk. Toen begon „trotsh” zich een weg te banen tusschen hen; zij werden verdeeld, twisten volgden en later verschrikkelijke oorlogen, waarin ontelbare levens werden geofferd. De Amerikaansche Indianen zijn het overschot van dat eens zoo machtige volk. Dit is in 't kort een geschiedenis van Joseph's takken waar Jacob op zinspeelde, de takken die „over den muur liepen” (de groote oceaan) „tot aan het einde van de „eeuwige heuvelen”.

Het was aangaande deze volkeren dat Jesajah profeteerde: „Dan zult ge vernederd worden, gij zult uit de aarde spreken, en uwe spraak zal uit het stof zachtkens voortkomen en uwe stem zal zijn uit de aarde als eens tovenaars, en uwe spraak zal uit het stof piepen.” (Jesaja 29 : 4).

Een dergelijke profetie werd uitgesproken door David den Psalmist. „De waarheid zal uit de aarde spruiten,” zegt hij, „en de gerechtigheid zal van den hemel nederzien.” (Psalm 85 : 12). Deze voorspelling is letterlijk vervuld geworden toen de engel Moroni neerkwam van uit den hemel en uit de aarde nam een geschrift der waarheid, het Boek van Mormon.

Jesaja profeteerde nog iets, dat het Boek van Mormon -- maar ook dit Boek alleen -- letterlijk vervult. Het is als volgt:

„Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden eens verzegelden boeks, hetwelk men geeft aan een die lezen kan, zeggende: Lees toch dit, en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld;

(Wordt vervolgd.)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. LILLYWHITE.

Assistent:
C. ZAPPEY.

Verslag van de Amsterdamsche Conferentie.

De Amsterdamsche conferentie den 27sten Augustus gehouden, kan in alle opzichten voortreffelijk geslaagd genoemd worden.

Zaterdagnamiddag vergaderden de zendelingen, waarvan er 27 tegenwoordig en de anderen door omstandigheden verhinderd waren de conferentie bij te wonen. Een zegenvolle tijd werd door-gemaakt, welke geëindigd werd door een toespraak van ouderling John. P. Lillywhite, president der Nederlandsch-Belgische Zending, waarvan de zendelingen recht genoten.

Dien zelfden avond werd de eerste openbare vergadering gehouden. De zaal was overvol en de geest Gods werd in ruime mate genoten. Begonnen werd met zingen van lied 76. Gebeden door Ouderling Pieter M. Mictus. Voortgezet met het zingen van lied 65. Conferentie-president Adrianus Barendregt heette allen hartelijk welkom en sprak zijn vertrouwen uit dat de geest van God wederom zich zoude manifesteren, want dat volgens belofte wij daarop konden rekenen.

Daarna gaven de verschillende ambtenaren en ambtenaressen hunne verslagen, die allen getuigden van de energie en godsvrucht en het vertrouwen in hun Maker die de werkers van de Amsterdamsche conferentie bezielde.

Ouderling Heiko Bockweg van Haarlem, getuigde dat de zelfde geest die overal gevonden wordt waar de Heiligen der Laatste Dagen ook zijn, ook hier in Holland tegenwoordig is, en vermaande al diegenen die het priesterschap dragen een voorbeeld tot de wereld te zijn. Spreker raadde de zusters aan, vooral een steun te zijn voor hunne mannen.

De leider, ouderling Adrianus Barendregt, sprak een woord van dank tot al diegenen die hun rapport hadden gegeven en getuigde tot de vergadering dat zij allen de waarheid hadden gesproken en hij de gemeenten en onderafdeelingen in juist zulk een toestand had gevonden als de rapporten indruk hadden gegeven.

Als naar gewoonte werden de autoriteiten der kerk voorgesteld en allen door het opsteken der rechterhand erkend en ondersteund.

Ouderling H. Landwaard van Leiden zeide zeer verblijd te zijn om zoovele aanwezig te zien welke begeerig waren naar de waarheid te luisteren en maakte duidelijk dat het Evangelie ons inderdaad bevoorrechte menschen maakt.

Ouderling Adrianus van Tussenbroek, president der Arnheemsche conferentie, getuigde van de waarheid van het Evangelie en vermaande de Heiligen niet de eerste liefde te verliezen en wees de

aanwezig, die een verbond met God gesloten hadden, er op, dat zij het zout der aarde waren en op te passen niet smakeloos te worden.

Conferentie-president Adrianus Barendregt verhaalde nog eenige leerrijke gebeurtenissen uit zijn leven, en getuigde van de waarheid geopenbaard in deze der laatste dagen.

Ouderling Oswald Brainich zeide dat er kracht uitging van de Heiligen en zijn getuigenis daaromtrent was vergroot geworden de weinige dagen dat hij rondreizende was geweest en niet met Heiligen in aanraking was gekomen, zoodat hij duidelijk het verschil had kunnen bemerken. Spreker gaf zijn gevoelens te kennen aangaande den president der zending, ouderling John. P. Lillywhite en getuigde dat hij (Pres. Lillywhite) het Hollandsehe volk lief heeft en steeds werkende is voor en in hun belang.

Pres. John. P. Lillywhite kreeg nu het woord en gaf de Heiligen vele raadgevingen en raadde hen aan om in praktijk te brengen datgene, wat zij gehoord hadden. „Ziet naar Christus, naar Golgotha,” zeide spreker, „het Evangelie dat die Christus verkondigde is wederom hersteld geworden met hetzelfde Priesterschap, met de zelfde gaven en zegeningen die bestonden in de vroegere kerk. De waarschuwing die wij aan de volkeren der aarde moeten toeroepen is: dat God wederom van den hemel heeft gesproken.”

Na het zingen van lied 163 eindigde ouderling Hijrum Dallinga met dankzegging.

Zondagmorgen was de zaal „Frascati” goed bezet. Met het zingen van lied 26 werd de vergadering aangevangen. Gebeden werd door ouderling Adrianus Slinging. Het zangkoor zong: „Gods Eere in de Natuur”, hetwelk inderdaad met veel gevoel gezongen werd.

Een woord van welkom werd de vergaderden toegesproken door conferentie-president Adrianus Barendregt.

Ouderling Gerrit de Waard van Rotterdam sprak over de woorden die Christus tegen Jeruzalem uitriep en welke gevonden worden in Matth. 23 : 37 en verklaarde op een duidelijke wijze dat bekeering voor een iegelijk mogelijk is, maar dat de wil daartoe aanwezig moet zijn.

„Hoe heeft,” vroeg spreker, „het hedendaagsche Christendom den moed om hun leer te verkondigen en daarbij Gods Heilige Schrift te gebruiken.”

Ouderling Hendrik Bell van Amsterdam verhaalde de toestanden die bestonden en den jongeling Joseph Smith er toe leidde, ten einde raad, zich in gebed te begeven en zijn Vader in den hemel te vragen bij welk kerkgenootschap hij zich aan zou moeten sluiten om den weg tot zaligheid te vinden. Spreker vermaande de Heiligen om toch vooral overeenkomstig het Evangelie te leven.

Het koor zong: „Het Hemelsch Tehuis”.

De volgende spreker, ouderling Ate Westra, president van de Groningsche conferentie, getuigde dat het Evangelie inderdaad een

kracht Gods tot zaligheid is en raadde het menschdom aan, zich af te wenden van de valsche wegen die aangegeven worden als de weg tot zaligheid door het priesterbedrog der wereld.

Ouderling Abraham Dalebout, conferentie-president van de Rotterdamsche conferentie, vermaande om in moderne openbaring te gelooven; en toonde aan dat de Vader geen God van verwarring is. „Joseph Smith,” zeide spreker, „werd niet geloofd toen hij verklaarde dat God de Vader en de Zoon aan hem verschenen was, maar het zelfde geval deed zich voor, toen Jezus Christus rondging onder de kinderen der menschen, ook Hij, de Zoon van God, werd niet geloofd.”

Door president A. Barendregt werd nogmaals de avondvergadering bekend gemaakt en allen uitgenoodigd om tegenwoordig te zijn.

Gezongen werd: „De Grond der Hope” door het zangkoor en daarna geëindigd met dankzegging door ouderling Koop Schaart.

Zondagavond was de zaal „Frascati” weer goed bezet. Door het koor weru' gezongen lied 66. Het openingsgebed werd opgezonden door ouderling Cornelius Zappey. Het koor zong zeer schoon: „Het Kerkje”.

Ouderling Oswald Brainich die de eerste spreker was, stelde de volgende vragen: Waar zijn de dooden? Kunnen wij iets voor hen doen? Zoo ja, wat dan? Spreker beantwoordde deze vragen en toonde aan dat de dooden leven en zich bevinden in een rijk der geesten en dat wij, die het herstelde Evangelie aangenomen hebben, een werk kunnen volbrengen voor diegenen die zich aan de andere zijde van het graf bevinden.

Het koor zong lied 43.

Conferentie-president Adrianus Barendregt sprak daarna de vergaderden toe en vermaande allen om te leven zooals het Evangelie van ons verlangt en niet slapende gevonden te worden als de Zaligmaker wederkeert. Spreker wees er op, dat dit Evangelie des Koninkrijks in de geheele wereld gepredikt zal worden, tot een getuigenis aller volkeren en dan het einde zal komen en noodigde allen die nog geen verbond aan het watergraf gesloten hadden uit, dit werk met een biddend hart te onderzoeken, hen belovende dat als zij dit zouden doen, zij een getuigenis zouden krijgen dat dit werk uit God is en niet van den mensch.

Ouderling John. P. Lillywhite, president der Nederlandsch-Belgische zending, kwam nu aan het woord en zeide het goed te kunnen begrijpen, dat de menschen het vreemd vinden om mannen in hun midden te hebben met een boodschap aangaande godsdienst, terwijl zij godsdienstleeraars hebben en voor eeuwen hebben gehad. „Maar de inzettingen zijn veranderd,” zeide hij, „en het menschdom is afgeveken van de geboden en inzettingen gegeven door God. Daarvoor was het noodig dat God wederom van den hemel sprak. Johannes op het eiland van Patmos zag in een visioen een Engel vliegen, die inderdaad in deze der laatste dagen gevlogen heeft, brengende het eeuwig Evangelie. Wie heeft het christendom het recht gegeven om

de verordeningen te veranderen, ingesteld door den Vader. Wie gaf het de volmacht kinderen te besprenkelen? Het was niet de Zoon van God, die de menschheid dit recht gaf. Het was niet de Engel die Johannes zag vliegen in het midden des hemels.

Het waren de overheden en de godsdienstleeraars der wereld. Zij werden niet meer geleid door openbaring des hemels, zij geloofden niet meer in den God van het oude en nieuwe testament.

In deze de laatste dagen is God verschenen aan den jongeling Joseph Smith, en vertelde hem dat de menschen het plan van zaligheid hadden veranderd en de kracht van hetzelfde verloochend. Niet één sekte was recht. Dat was den tijd dat de Engel des lichts verscheen en het is ons verlangen dat de wereld dit Evangelie onderzoekt. De belofte is: „zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer getuigen of zij uit God is dan of wij van onszelven spreken.”

Na het zingen van het lied „de Sterren” door het koor, dankte pres. A. Barendregt het zangkoor en allen die medegewerkt hadden tot het welslagen van de conferentie.

Ouderling Arie Kruys eindigde met dankzegging.

„Een woord van dank aan het zangkoor en haar leider broeder Frans. F. Lüsschen, voor de schoone wijze waarop de conferentie opgeluisterd werd door de liederen gezongen, is wel van pas.

Gehoorzaamheid.

(Slot.)

Het is niet de persoonlijkheid van den man, die tot eerbied en achting aanmaant, maar het beginsel dat er in opgesloten is. God heeft Zijne autoriteit op eenvoudige mannen overgedragen. Door hunne bediening kan men de voordeelen en zegeningen verkrijgen die volgen op gehoorzaamheid aan de verordeningen van het Evangelie. Stipte gehoorzaamheid moet betoond worden. De opdrachten van Jehova zijn gebiedend. Iets er voor in de plaats voldoet niet. De voorwaarde is volmaakt volgens het plan van zaligheid zooals door den Almachtigen God gesteld.

Saul werd geboden om Agag en zijn leger, mannen en beesten te verwoesten. Hij nam het beste van de kudde, zoo hij zeide, om een offerande te brengen, maar God had hem anders bevolen, en Saul's ongehoorzaamheid was de oorzaak dat hij het koninkrijk verloor, en ontstoken was van de openbaringen welke door droomen, vizioenen en de Urim en Thummim kwamen. „Gij zult de ark niet aanraken;” en zij die ongehoorzaam waren, werden door den Heere geslagen. Israël verloor door ongehoorzaamheid de leiding van den Almachtige, viel in gestelike duisternis, en werd verstrooid tot de vier deelen der aarde, „een smaad en een spreekwoord in den mond van alle natiën.”

Gehoorzaamheid is noodzakelijk tot de zaligheid, noodzakelijk tot welslagen in iedere menschelijke poging. Hetzij gehoorzaamheid direkt

geschonken wordt aan de wetten Gods, als zedelijke en geestelijke krachten, of aan Zijne autoriteit overgebracht op de menschen, zij moet stipt zijn. De trotsche mensch pocht op onafhankelijkheid. Hij bespot de eenvoudige volgelingen des Heeren, maar terwijl hij over vrijheid klapt, is hij slaafsch gehoorzaam aan zijne eigene grillen en verkeerde denkbeelden of aan den geest van het kwade, of aan de meeningen van het volk of aan andere invloeden, die gevaarlijk voor het welzijn der menschenkinderen zijn.

De Heiligen zijn beschuldigd geworden van onder den dwang der geestelijkheid te zitten en bevreesd te zijn hun eigen oordeel te gebruiken. Wat toont echter de werkelijkheid aan? Zij worden alleen gevraagd om recht te doen, een zuiver leven te leiden, aan alle menschen goed te doen, niemand kwaad te doen, en de orde van Gods Koninkrijk te eerbiedigen, opdat de zaligheid tot hen moge komen en door de geheele wereld verspreid moge worden. Hunne gehoorzaamheid heeft hen tot het beste en reinste volk op aarde gemaakt. Wat is het karakter van diegenen, welke hen bespot hebben? Zij zijn slaven van een bekrompen en prikkelachtig gevoel, of van ondeugd en het kwade, gehoorzaam aan hunne lusten en goddelooze gewoonten. Vergeleken met hen die zij verkeerd beoordeelen en voorstellen, staan zij achter in bijna iedere hoedanigheid die een nobel mannelijk karakter eigen is. Door gehoorzaamheid aan God en Zijn priesterschap hebben de Heiligen in dezen tijd gezegevierd over hindernissen in hun midden en vijanden daar buiten. Door gehoorzaamheid aan God en Zijne geboden zullen zij immer blijven de gezegenden en begunstigten des Heeren. Zij hebben de bewijzen ontvangen dat de woorden van Samuël aan Saul waarheid waren: „Gehoorzaamheid is beter dan het vette der rammen.”

(Cowley's Talks on Doctrine).

Rijmpreekjes.

No. 6. Onze Nieuwe Leden.

Dat is een hoogstverblijdend woord, dat uit ons Neêrland wordt gehoord: de Boodschap uit den Hemel leidt velen tot den Waterdoop; vervuld van nieuwe levenshoop, ontvliedt men 't dwaalgewemel.

Dank, Hemel, dank voor dat bericht! Uw heerlijk Evangelie-licht, dat eens ook óns verheugde, en stadig méér verblijden mocht, ga voort op zijn gewijden tocht, stichte alom eeuw'ge vreugde.

Weest welkom, nieuwgedoopten-tal, wij groeten U uit Zions dal: hoe dierbaar zijt ge ons allen! Wij bidden moed U toe en kracht, opdat geen ongewenschte macht U wankelen doe of vallen.

Zijn wij U slechts een schrede voor, wij roepen: waakt! het rechte spoor is smal en rotsig tevens. Heel anders dan dat andere pad: zoo breed, zoo mooi, zoo effen-glad... O, houdt den Weg des Levens!

Daar is een lieflijk-zachte Gloed, die gloort en gloeit in ons gemoed, doen wij des Vaders wille met volgzaam hart, als liefdeplicht: een naamloos-mooi inwendig Licht — dat U die Gloed doortrille!

Want dan, dan wéét ge. Wat dan tracht' te hullen U in twijfelnacht, daar in U huisvest kennis, een vaste zielsverzekerdheid, die bij getrouwheid daar verbeidt, doch wijkt bij heilwetschennis.

O dat ge nooit die Inspraak sus'! Gedenk, waardeer Uw Emmaüs: !dat wondere zielebranden, dat elke twijfelkiem verslindt; de Geest des Vaders die Zijn kind trekt met Zijn liefdebanden.

Gaat moedig op den Heilweg voort. Verneemt eens dit volzalig woord: „Gij leeftet naar Mijn wetten, ge hebt geluisterd naar Mijn Geest, zijt over weinig trouw geweest, 'k zal over véél U zetten!”

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

De Rechtvaardigheid van Christus.

Door CHAS W. PENROSE in the „Millennial Star” van 1866.

Ofschoon de christenwereld zeer verdeeld is aangaande vele allerbelangrijkste leerstellingen, is er ééne leerstelling waarin zij verklaren alle vereenigd te zijn, n.l., zaligheid alleen door de rechtvaardigheid van Christus. Dat wil zeggen dat de menschen door „natuurlijke verdorvenheid” niet in staat zijn zelve eenig rechtvaardig werk te volbrengen, maar dat hun, indien zij slechts in Christus willen gelooven, Zijne rechtvaardigheid kan toegerekend worden. Laat ons deze leer eens kalm onderzoeken, waarvan men verklaart, dat zij de eenige groote en eenige noodige leerstelling is tot de zaligheid.

Ten eerste wat betreft het beginsel van „menschelijke verdorvenheid.”

Het is een betreurenswaardig feit, dat de menschenkinderen door alle eeuwen heen eene neiging getoond hebben om het kwade liever te kiezen dan het goede, dwaling liever te ontvangen dan waarheid, duisternis liever te hebben dan licht; maar het is geen feit dat dit noodzakelijk zoo is. Iedereen die zijn eigen wezen wil bestudeeren, zal de macht in zich ontdekken om het goede of het kwade te doen. Alhoewel hij zich moge overgeven aan hetgeen hij weet dat slecht is, kan hij toch gevoelen dat hij de macht heeft om er zich van te onthouden indien hij zulks verkiest. Wanneer de gelegenheid zich voordoet om een goede daad te doen, kan hij waarnemen dat hij de macht heeft om haar te volbrengen of ongedaan te laten. Verleidingen mogen op zijn pad zijn en machtige invloeden mogen hem omringen en hem zoeken te leiden, maar hij behoeft in die verzoeking niet te vallen, noch zich aan die invloeden over te geven, indien hij het tegenovergestelde wil.

Er is een licht „dat verlicht een iegelijk mensch komende in de wereld,” en er is ook het tegenovergestelde, maar de mensch wordt vrij gelater om zich over te geven aan de invloeden die hij verkiest, en het bewijs hiervan ligt in het verstand en de ondervinding zelf

van een ieder. Op deze wilskracht berust de rechtvaardigheid van het beginsel van belooningen en straffen; verwerp het, en er zou geen rechtvaardigheid in belooning noch in straf zijn, want de handelingen der menschen zouden uit de onvermijdelijke noodzakelijkheid voortkomen en noch straf noch belooning zouden in staat zijn een wettige rustplaats te vinden.

Maar er is een dag vastgesteld wanneer „allen zullen staan voor den rechterstoel van Christus,” en de boeken zullen geopend worden, en „iedereen zal geoordeeld worden volgens de daden gedaan in het vleesch, of zij goed of slecht waren;” daarom iedereen verantwoordelijk gesteld zijnde voor al zijne handelingen, moet ook een ieder in staat zijn het goede zoowel als het kwade te doen, en is bij gevolg de leer van „natuurlijke verdorvenheid” door het moderne Christendom geleera, onjuist en belachelijk.

En nu, het beginsel van de rechtvaardigheid van Christus toegekend aan den zondaar, door geloof alleen. Daar dit beginsel voortvloeit uit de leerstelling van de „menschelijke verdorvenheid”, kan het desgelijks geen stand houden. Maar wij zullen de verdiensten van hetzelfde onderzoeken. Welk blijvend voordeel kan eenig mensch gegeven worden door de rechtvaardigheid van Christus, uitgenomen als een voorbeeld voor persoonlijke navolging? Zal het bloote feit van geloof in de goedheid van een persoon den toestand van een ander verbeteren? Wordt een goddeloos mensch alleen door het geloof in de reinheid van Christus werkelijk rein gemaakt en zoo-doende voorbereid voor de gemeenschap met God en de heilige wezens die Zijnen troon omringen? Zeker niet. De rechtvaardigheid van Christus is door den mensch te bereiken door den standaard van volmaaktheid; en slechts door het volbrengen van de deugden die wij in Hem bewonderen, kunnen wij voldoende rein worden om God te zien en in Zijne tegenwoordigheid en gemeenschap te wonen.

Maar het is niet de rechtvaardigheid van Christus die aangenomen wordt inplaats van onze persoonlijke rechtvaardigheid! Neen. Waarom zou dat waar zijn? „Gods geboden zijn niet zwaar.” „Hij die rechtvaardig doet is rechtvaardig, gelijk God rechtvaardig is,” en hij „die zondigt is uit den duivel.” Indien God ons geboden heeft gegeven die wij niet kunnen volbrengen, dan is Hij onrechtvaardig om ons te verzoeken dezelve te onderhouden. Indien Hij ons wetten geeft die wij kunnen gehoorzamen, dan zijn wij strafwaardig wanneer wij ze verbreken; en indien wij tegen het kwade en de zonde strijden en overwinnen, is er verdienste in de overwinning en wordt belooning op een waardige oorzaak verleend.

Nochtans kan de vraag opkomen: verloochent gij de leer der zaligheid door den dood van Christus? In geen geval. Wij gelooven geheel en al in die leer zooals door den Zaligmaker verkondigd, maar wij gelooven haar niet zooals zij door de moderne godgeleerden verklaard wordt.

Door de overtreding van Adam kwam de dood in de wereld. Maar Adam betaalde zelf de doodstraf voor zijne overtreding der

wet, en door de natuurlijke wet van voortplanting gingen de elementen des doods van zijn persoon over op zijne nakomelingen, zoodat de dood komt over alle menschen. Het werk van Christus was te verlossen hetgeen gevallen was. Hij kwam hier, nam vleesch en bloed op zich, en onderhield de wet Gods in hare volheid, maar onderging den dood vrijwillig, opdat Hij den dood, en hem die de macht des doods had, mocht overwinnen; en door dat werk zullen het lever, en de onsterfelijkheid die door den val verloren waren, weder tot de menschen hersteld worden, en „gelijk wij allen in Adam sterven, alzoo zullen wij ook in Christus allen levend gemaakt worden.”

(Wordt vervolgd.)

Conferentie-Aankondiging.

De Groningsche Conferentie zal gehouden worden op Zondag 9 Oct. Vergadering. worden gehouden 's morgens om 10 uur, 's middags 2 uur en 's avonds 7 uur.

Zaterdagavond 7 uur vergadering van Ambtenaren en Ambtenaressen.

Overleden.

Te Groningen is overleden zuster Grietje Post v. d. Molen-Smit, dochter van Hendrik Smit en Grietje Bouwman.

Zij werd 7 December 1850 te Spijk geboren. Door ouderling Jos. C. Platt werd zij 22 Maart 1902 gedoopt en 23 Maart 1902 bevestigd door ouderling A. Bragonje.

Ontslagen.

De volgende zusters van de gemeente Rotterdam werden eervol ontslagen als zusters-zendingen: Cornelia de Waal, Nelly Vermaat, Pieterrella Pijl, Aafke Elzenga, Helena Westerveld en Gerritdiena ten Hoeve.

INHOUD.

Redevoering gehouden door Charles W. Penrose (slot) Blz. 289	Gehoorzaamheid (slot) . . . Blz. 300
Waarom ik geloof, dat het boek van Mormon het woord van God is . . . „ 294	Rijmpreekjes . . . . . „ 301
Verslag van de Amsterdamsche Conferentie . . „ 297	De Rechtvaardigheid van Christus . . . . . „ 302
	Overleden . . . . . „ 304
	Ontslagen . . . . . „ 304

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.